

MAGNETOSPEED V3, DIGITÁLNÍ MĚŘÁK RYCHLOSTI STŘEL.

Revoluční podoba balistického chronografu s přímou montáží na zbraň. Technologie magnetického senzoru je patentově chráněna. Vysoce přesný, přenosný a snadno ovladatelný. Pracuje s vaší puškou, pistolí či brokovnicí. Výsledky měření je možné nejen vidět okamžitě na malém lehkém displeji, ale i uložit a přenést do PC díky kompletní výbavě zařízení.

Displej se aktivuje propojením s tělesem senzoru, které se upíná na hlaveň pomocí stahovacího popruhu. K tomu slouží dva různé kabely (zadrhovací nebo klasický). V těle displeje musí být instalována microSD karta,

aby bylo možné záznamy uložit. Displej můžete při střelbě položit či upevnit na nějaké vhodné místo nebo vložit do kapsy, jen je třeba dbát na to, aby se nepohnulo ovládacím tlačítkem z boku přístroje a data se tak nezměnila.

Menu je v angličtině, ale je velmi intuitivní a nepoužívá neznámé výrazy. Pro nastavení je potřeba znát jen pár údajů o střelivu a ráži a pracovat jedním prstem s jedním ovládacím tlačítkem. Možno i ve střeleckých rukavicích.

Celý systém je velmi jednoduchý, pohodlný a skladný nejen rozměry, ale i vahou, protože kovových dílů tu najdete poskrovnu.

Výhody oproti klasickým přístrojům:

- přímá montáž na zbraň
- nízká hmotnost
- funguje bez ohledu na vliv světla (nevadí tma ani sluneční svit)
- nepotřebuje přísvit

Rozdíly oproti V2 verzi:

Vylepšený displej:

- třítlačítkový menu systém
- lze použít 9V baterii nebo CR123s (dříve 4 AAA)
- lehký přístup k baterii - není potřeba žádný šroubovák
- vylepšené střelecké režimy - nyní lze měřit i vzduchové pušky a pistole
- stažitelné aktualizace
- režim rychlé střelby s měřením kadence zbraně

Vylepšení přístroje:

- stejná technologie jako u verze 2, ale s vylepšeným designem senzoru
- nový elegantní design a barevné schéma

Cena: 12 790 Kč

www.zbraneliberec.cz

UNIVERZÁL pro Tokareva

PUŠKY TOKAREV SVT-40 MÁ U NÁS V OBLIBĚ ŘADA STŘELCŮ Z VOJENSKÝCH ZBRANÍ, KTERÉ PSALY HISTORII. OSADIT ZBRAŇ V PODSTATĚ JAKOUKOLIV OPTIKOU JIM NYNÍ UMOŽŇUJE NOVÁ UNIVERZÁLNÍ MONTÁŽ TUZEMSKÉ VÝROBY MADE IN ZBRANĚ LIBEREC. PO PRVNÍ GENERACI TĚCHTO MONTÁŽÍ JE DNES NA PULTĚ PRODEJNY STEJNÉHO JMÉNA GENERACE DRUHÁ, KTERÁ VYPADÁ JEDNAK DESIGNOVĚ VÝRAZNĚ LÉPE – A CO JE PODSTATNĚJŠÍ – JE I VÝRAZNĚJI LEVNĚJŠÍ.

Text: Jiří Knotek, foto: Josef Bajer

První typ montáže byl vyráběn z jednoho kusu materiálu přímo na CNC stroji v obráběcím centru, měl našroubovanou weaver lištu a stál 4 300 korun. Dnes se výroba děje formou odlitku do ztraceného modelu

z kvalitní duralové slitiny, jenž je následně opět v obráběcím centru přefrézováván. Výsledkem je, že uživatel pušky SVT-40 je na ni schopen nasadit jakýkoliv typ puškohledu. Systém není složitý, jediné, co je nutné při zakoupení nové

Nasazená montáž v plné parádě

Instalace montáže je jednoduchá záležitost, kterou detailně vysvětluje a ukazuje návod obdržený při koupi

Takto vypadá montáž II. generace Aleše Chudoby na pušku Tokarev SVT-40, která umožňuje prakticky instalaci jakéhokoliv zvoleného puškohledu

montáže udělat, je dopasovat účelovou matici, respektive dobrousit její hranu, neboť každá zbraň má své malé odlišnosti.

„Rozvádět to zde nemá smysl, protože vše je dopodrobna vysvětleno v návodu, navíc každému zájemci o tuto montáž rádi u nás poradíme,“ říká Aleš Chudoba, vývojář i výrobce montáže vlastního typu v jednom. Rozhodl se k tomuto kroku vzhledem k velmi špatné dostupnosti a vysoké ceně originálních i replikových montáží na uvedenou pušku, jejíž příznivců je u nás nemálo. Instalace jeho montáže s weaverovou lištou je skutečně jednoduchá a bez jakéhokoliv zásahu do samotné zbraně.

„Zoufat nemusejí ani majitelé pušek bez drážek – ty se dají na zbraň dofrézovat. Pro přespolní zájemce z větších dálek přidám při objednávce jak návod, tak i rozměry drážek na pušce a úpravu zvládne každý trochu šikovný frézař či nástrojař. Nebo si mohou nechat pušku upravit přímo u nás,“ dodává Aleš Chudoba.

Nová montáž na SVT-40 druhé generace stojí 2600 Kč. Více na: www.zbraneliberec.cz

Na Alaskanu je masivní všechno, včetně mušky

EXISTUJE NĚKOLIK SKVĚLÝCH KONSTRUKTÉRŮ A VYNÁLEZCŮ, KTERÍ SE STALI NESMRTELNÝMI LEGENDAMI V HISTORII PALNÝCH ZBRANÍ, JAKO NAPŘÍKLAD SAMUEL COLT, HIRAM MAXIM, ARTHUR SAVAGE, HENRY A SAMOZŘEJMĚ VELIKÝ JOHN MOSES BROWNING. MNOZÍ LIDÉ SE DOMNÍVAJÍ, ŽE ZA NEJVĚTŠÍHO KONSTRUKTÉRA ZBRANÍ „NAŠÍ“ DOBY PO BROWNINGOVI JEDNOU HISTORIE OZNAČÍ I WILLIAMA „BILLA“ RUGERA.

Text: Jiří Knotek, foto: Zdeněk Kašťák

Rugerovi obranáři

Těžko bychom hledali mezi lidmi držící legálně zbraně k těm či oněm účelům takového člověka, jenž by neměl rád revolvery. Můžeme k nim mít výhrady z toho či onoho důvodu, můžeme být těžce loajálními pistoláři, avšak co do spolehlivosti, přestože nejsou konstrukčně vůbec jednoduché, jak si občas mnozí myslí, mají před pistolemi navrch. Mezi nedohlednou řadou revolverů od mnoha výrobců patří do skupiny těch nejvýkonnějších co do ráže, provedení i použití všeobecně revolvery Ruger, do jejichž početné a pestré rodiny patří i revolvery Super Redhawk a LCR.

CVALÍK ALASKAN

Ruger Super Redhawk Alaskan (Aljaška) hlavní délky 2,5 palce se představil vyznavačům revolverů této značky v roce 2005 jako

vůbec první revolver s takto krátkou hlavní pro tak výkonné ráže jako jsou .454 Casul/.45 Long Colt a .480 Ruger. Později následovaly i ráže .44 Magnum/.44 Special. Ve verzi .480 Ruger měla zbraň původně válec šestikomorový jako revolver v ráži .454 Casull, avšak s touto verzí se v roce 2007 skončilo. O rok později se objevila v této ráži s válcem o pěti nábojových komorách. V ráži .44 Magnum má revolver válec rýhovaný či s podélným vybráním na povrchu, v rážích .454 a .480 je válec hladký.

Zbraň v tomto provedení je určena pro obranu před velkými potenciálně nebezpečnými zvířaty, jako jsou například medvědi grizzly, pumy, divoká prasata a další, může ale posloužit i pro dobíjení velkých zvířat při lovu. A samozřejmě s vhodným výběrem střeliva se může

hodit i jako velmi účinný a respekt vzbuzující rabiát při obraně proti lidským agresorům. Mnozí kritizují revolver Alaskan z důvodu příliš krátké hlavně v souvislosti s tak velkou ráží, jiní naopak chválí jeho relativně kompaktní rozměry spolu s velkou zastavovací účinností a mají jej za praktickou zbraň do balíčku potřeb pro turistiku, rybolov či pobyt v divočině. Balistická dráha střely náboje tak velké ráže z tak krátké hlavně samozřejmě není bůhvíjaká, avšak její energie je větší než u jiných kompaktních zbraní.

„Když si budete chtít ze zbraně více zastřílet, aby vás to tolik nebolelo, můžete použít, jak je uvedeno, i náboj .45 Long Colt. Zpětný ráz je pak sice menší, ale tím zároveň zbraň tak trochu ztrácí své kouzlo,“ zní slova Aleše Chudoby z prodejny Zbraně Liberec. „Výkon náboje ráže .454 při hlavní dva a půl palce není ale zase až tak strašný. Naměřeno přes hradlo, jak odvodil jeden můj známý, má střela počáteční energii kolem 1600 až 1700 Joulů. Takže v podstatě mnohá čtyřiačtyřicítka se silnějším nábojem je schopná se výkonem dostat k té čtyři pět čtyřce s krátkou hlavní.“

RÁNA SILNÁ, ALE SNESITELNÁ

Model Aljaška vychází z řady revolverů Ruger Super Redhawk Double Action magnumových revolverů firmy Sturm, Ruger & Company, s níž výrobce začal v roce 1987, kdy byly zařazeny do výrobního programu výkonnější náboje. Představen byl s hlavními dlouhými 7,5 a 9,5 palce v ráži .44 Magnum. Spoušťový mechanismus i rukojeť má zbraň stejné jako revolver Ruger GP-100 .357 Magnum, avšak rám je o dost více zesílen. Typ Alaskan je vybaven přilnavou pryžovou pažbičkou Hogue →

Válec má kapacitu pět nábojů

Tamer s ergonomickým tvarováním pro ideální bezpečný a pevný úchop. „Samozřejmě ta ráže je velká a trochu to při střelení bolí. Avšak u Rugerů implantovali pod pažbičku ze stran ještě další měkký gelový či silikonový bloček, vložku, kterou mají i revolvery Ruger LCR a jež umí krásně absorbovat energii zpětného rázu. Ze zbraně se dá bez problému střílet i jednou rukou... Není to na žádné hroucení. Ale po dvaceti ranách, pravda, toho máte plné zuby,“ říká ze zkušenosti Aleš Chudoba.

Mimochodem Alaskan byl vybrán jako správná zbraň například pro Dwayna Johnsona, s nímž se ohání ve filmu Rychlejší.

REVOLVER PŮL NAPŮL

Ruger LCR (Lightweight Compact Revolver) byl coby novinka na trhu představen v roce 2009 na zbrojním veletrhu v americkém Orlandu. V podstatě jakési revolverové pokračování úspěšné pistole Ruger LCP byl asi pro zbrojovku jistý risk, který nemusel vyjít. Leč vyšel a bezkohoutové revolvery jako vhodnou zbraň pro obranu a skryté nošení vyrábí dnes již více firem.

Jde o netradičně řešený pětiranový revolver určený pro skryté nošení a tedy na obranu. U klasických revolverů jednodílný rám je v tomto případě tvořen dvěma konstrukčními celky vyrobenými z různých materiálů. Předek rámu pro aretaci válce, konzole válce a hlavně je z duralu, zadní část rámu nesoucí spoušťový a bicí mechanismus je zase z odolného polymeru a do rámu je zaklesnuta a zajištěna příčným šroubem. Jedná se tak o první sériově vyráběný revolver s částečně plastovým rámem, díky čemuž je lehký, dobře vyvážený, spolehlivý a výrobně nenáročný.

TLUMENÝ ZPĚTNÝ RÁZ

Střenky jsou z měkké pryže, válec, duše hlavně a součásti mechanismu jsou vyrobeny z antikorozní oceli. Polymerovou rukojeť tvoří později dopracovaný plastový výlisek, většinu kovových součástí tlakové odlitky s finálním dopracováním funkčních ploch, což zaručuje jednak dlouhou životnost zbraně i její nižší cenu. Bicí

a spoušťový mechanismus se skrytým bicím kladívkem, pracují výhradně v dvojčinném režimu. Rekonstrukce systému se projevila hladším a plynulejším chodem spoušťového ústrojí. Optimálně vyladěný je i odpor spouště s plynulým chodem, jak se na revolver pro osobní obranu sluší.

Mířidla zbraně tvoří zářez hranolového hledi coby součást rámu a hranolová výměnná muška. Zpětný ráz zbraně je i přes nízkou hmotnost revolveru překvapivě mírný vlivem vhodně zvoleného sklonu rukojeti a tlumící schopnosti rukojeti Hogue Tamer s měkkými střenkami. A to jak v ráži .38 Special nebo .357

TECHNICKÉ ÚDAJE

Ráže	.38 Special
Kapacita válce	5 ran
Délka hlavně	48 mm/ 1.88"
Povrchová úprava rámu	matně černý eloxovaný
Povrchová úprava válce	šedé parkerizování
Muška	výměnná hranolová
Mířidla	pevná, se zářezem tvaru U
Celková délka	165 mm/ 6.50"
Celková výška	114 mm/ 4.50"
Hmotnost prázdné zbraně	383 g

Magnum.

ÚSPĚCH NASTARTOVAL SINGLE-SIX

Rugerova výroba revolverů začala, dá se říci, od roku 1953 představením malorážkového revolveru Single-Six odvozeného z modelu Colt Pacemaker. Začínajícímu průmyslníkovi neušla poptávka po podobných zbraních a reagoval na ni v duchu své jednoduché filozofie: co nejjednodušší výroba a co nejvyšší zisk. Model Single-Six se stal základním v kompletní řadě Rugerových jednočinných revolverů a vyráběl

Ruger LCR byl prvním sériově vyráběným revolverem s částečně plastovým rámem

Revolver Ruger Super Redhawk Alaskan v ráži .454 Casull s hlavní 2,5 palce je respekt vzbuzující cvalík

Pro lepší absorpci energie zpětného rázu je dovnitř rukojeti vkládán výrobcem ještě i speciální silikonový bloček

se až do roku 1973. Roku 1956 následovala varianta s rámem z lehké slitiny, o tři roky později verze v ráži .22WMR a pět let nato se výrobní program rozšířil o model Super Single-Six se stavitelným hledím.

Rostoucí řady revolverů Ruger v roce 1971 ještě více rozšířily nové modely dvojčinných „Sixů“ v rážích .357 Magnum nebo .38 Special – Security Six, Speed Six a Police Service Six. Již ve svém základním provedení se staly okamžitým kasovním trhákem, o čtyři roky později k nim přibýly ještě varianty z nerezové oceli. Zkraje roku 1973 sjel z výrobní linky v novém provedení starý známý z padesátých let - revolver New Model Single-Six s novinkou v podobě pojistky zápalníku.

BEARCAT A BLACKHAWK

V roce 1958 přibyl na trh také jednočinný revolver Bearcat .22LR vyráběný do roku 1973, dva roky souběžně ještě ve verzi s ocelovým rámem nazvané Super Bearcat. V roce 1955 se Ruger vytasil s prvním revolverem Blackhawk v ráži .357 Magnum, rok poté jej následoval

Na snímku Aleš Chudoba s revolverem Ruger LCR .38 Special

Na revolveru Alaskan je dominantní součástí šestikomorový zesílený hladký válec

Blackhawk .44 Magnum a v roce 1967 model v ráži .30-M1 Carbine. Revolver Blackhawk .45 Colt s výměnným válcem pro pistolové náboje .45 ACP představil v roce 1971. V šedesátých letech (1963) přišel na trh také jednočinný Super Blackhawk .44 Magnum se speciálním zesíleným rámem a stavitelným hledím. Pojistku zápalníku dostaly i nové revolvery New Model Blackhawk a Super Blackhawk vyrobené spolu s revolverem New Model Single-Six. Starší typy těchto revolverů bez pojistky firma upravovala zdarma.

NASTUPUJE I REDHAWK

V roce 1979 přichází na svět také revolver nové řady Ruger Redhawk ráže .44 Magnum v původním provedení z nerezové oceli. V modřené povrchové úpravě jej bylo možné získat až od roku 1985. Ve stejném roce se objevuje New Model Super Single-Six v nové ráži .32H&R Magnum, v následujícím pak rozšiřuje řadu SA revolverů model Ruger Bisley Single-Action v modřené povrchové úpravě v rážích

.22LR, .32H&R Magnum, .357 Magnum .41 a .44 Magnum a .45 Long Colt. Roku 1987 vyrukoval Ruger s množstvím dalších revolverů, k nimž patří například revolvery Super Red-

hawk .44 Magnum a několik variant revolveru GP-100, které nahradily slavný model Security Six. Model Ruger Super Redhawk Alaskan byl poprvé představen v roce 2005. ■

Ruger LCR je malý výkonný revolver určený pro skryté nošení na obranu. Nemá vnější kohout, pracuje výhradně v systému DAO a jeho zpětný ráz je dobře vyřešen úhlem v poměru rám – rukojeť. Na snímku ve dvoupalcovém provedení v rážích .38 Special a .357 Magnum

TECHNICKÉ ÚDAJE

Ráže	454 Casull/.45 Long Colt
Hmotnost	1,2 kg
Celková délka	190 mm
Délka hlavně	2,5" (64 mm)
Kapacita válce	6 nebo 5 nábojů
Kontakt: Zbraně Liberec, Stráž nad Nisou, U Kina 13, tel.: 484 849 960, www.zbraneliberec.cz	

Ruger LCR je malý spolehlivý rabiát do dlaně...

Pistole Melior New Model ráže 6,35 mm belgické výroby, zřejmě druhý typ (Type II). Zásobník je šestiranný.

Lepší PISTOLE...

SVĚT RUČNÍCH PALNÝCH ZBRANÍ JE PESTRÝ, ZAJÍMAVÝ, VZRUŠUJÍCÍ. NABÍZÍ K POZNÁNÍ I K PROZKOUMÁNÍ MNOHO TYPŮ TAKOVÝCH EXEMPLÁŘŮ, O NICHŽ SE DNES NĚKTERÉ I BĚŽNÉ SKUTEČNOSTI DOZVÍDÁME UŽ JEN S NOTNOU DÁVKOU TRPĚLIVOSTI A ŠTĚSTÍ. I KDYŽ TY MUSELY MÍT I NAŠI PŘEDCHŮDCI, JAK PATRNO Z NĚKTERÝCH JEJICH ODKAZŮ NEBO JEN Z POVŠECHNÉHO KONSTATOVÁNÍ. PISTOLÍ NABÍZEJÍCÍ NE SNAD NĚJAKÉ TAJEMSTVÍ, ALE POZVÁNÍ K NAHLÉDNUTÍ A DOPLNĚNÍ SVÉHO ŽIVOTOPISU JE I SAMONABÍJECÍ PISTOLE MELIOR.

Text: Jiří Knotek, foto: Zdeněk Kašták

Zaprvé jsou určité potíže s upřesněním její výroby, typů, počtem modelů a potažmo s tím, kdo ji vlastně navrhl, zkonstruoval. Zadruhé čí je a co obnáší patent Brévet na ní použitý, jak vypadala tato pistole i v jiných, větších rážích a našli bychom ještě pár dalších věcí k objasnění. Neotřelá je rovněž konstrukce této malé (jak jsme se s ní seznámili my) zbraně využívající pro svou funkci i prvky jiných výrobců pistolí slavných jmen, což spolu se vším dohromady z ní dělá objekt ke zkoumání. Byl na první pohled vypadá zcela obyčejně.

ČÍSLA PATENTŮ NEDOHLEDATELNÁ

„Je to opravdu tak, jak jsem se domníval,“ potvrdil nám o něco později svou odpověď na náš telefonický dotaz ohledně výroby pistole Melior autor řady knih a publikací o zbraních Jan Balcar. „Vyrábila ji belgická firma Manufacture Liegeoise d'Armes a Feu, Robar et Cie se sídlem v Lutychu a její nový model pak byl vyráběn v letech 1920–1950. Firma Robar působila na trhu až do roku 1958, kdy byla dána do likvidace. Čísla patentů nejsou dohledatelná, pravděpodobně se ale jedná o španělské užité vzory. V době první světové války, kdy byla Belgie obsazena Němci, totiž místní výrobci často přihlašovali své konstrukce k ochraně v neutrálním Španělsku.“ Tolik v krátkosti Jan Balcar.

V knize Pistole světa vydavatelství Hogg and Weeks se říká, že společnost Robar začínala nejprve jako firma Robar & de Kerkhove od roku 1890 vyrábět takzvané „low-cost“ (levné, nízkonákladové) kapesní revolvery. Nicméně podle Johna Waltera ve Slovníku zbraní a puškařů se zase tvrdí, že společnost s názvem Manufacture Liégeoise d'Armes a Feu, Robar & Companie, S.A., už měla v letech 1882–1884 v Londýně svou kancelář. Ať tak či onak, v každém případě to byla posledně uvedená společnost, známá pod kratším názvem Robar et Cie, která vyráběla také samonabíjecí pistole s označením MELIOR, latinsky „lepší“.

V NĚKOLIKA MODIFIKACÍCH

Její první automatické pistole se objevily na trhu v roce 1907 a o čtyři roky později v roce 1911 prošly modernizací a vznikl New Model Melior – Type I (1920). Konstrukce nového modelu pistole je sice odvozena z více jednotlivých sou-

částí modelu starého, ovšem jeho originalita tkví v celkovém provedení a do historie vývoje samonabíjecích pistolí může svou kapitolou leccím přispět.

Neznáme-li tyto pistole v původní první a novější verzi, nerozeznáme, která je která nejspíš jinak než podle sériových čísel a to ještě dost pracně. Někteří zahraniční odborníci tvrdí, že novějším pistolím chybí bezpečnější rukojeť a tím i úchop, což prý bylo vlastní jejich ranější verzi. Těžko říci. Dříve vyráběné malé kapesní pistole se všeobecně špatně drží, zvláště lidem s větší dlaní a výrobce pistolí Melior a jejich typů podle poznatků vyměňovaných mezi jejich majiteli-sběrateli, se zřejmě vyjma konstrukčního provedení nedržel nijak zvlášť uceleného designového mustru. Pistole se totiž vyráběla kromě základního provedení postupně v dalších modifikacích, konkrétně ve čtyřech „lepších“ typech, s automatickými pojistkami nebo bez nich a zřejmě s několika modely v každé skupině.

Byla vyráběna také větší verze nového modelu Melior v ráži 7,65 Browning a po druhé světové válce podle různých odkazů, pramenů a autorů knih o zbraních i v rážích .22 a .380.

AŽ NA VÝJIMKY S PEVNOU HLAVNÍ

První typ nového modelu Melior je charakteristický tím, že závěr se při rozborce odděluje od pouzdra závěru a při pohybu tvoří dvě samostatné součásti. Tento systém byl zkopí-

➤ Určitě nejde o **pistoli vhodnou k sebeobraně**. Ani ne kvůli malé ráži, ale proto, že malé šest pětatřicítky jsou háklivé na spolehlivost.

Rozebraná pistole - shora dolů: závěr, hledí sloužící zároveň jako rozborná součástka, bicí mechanismus (zápalník, vodítko vratné pružiny), vratná pružina s pojistnou maticí, tělo pistole, zásobník na šest nábojů

rován z modelu 1900 Browning a použit u starého modelu pistole Melior. Je držen dvěma šrouby, které se pro demontáž zbraně musejí vyšroubovat. U nového modelu pistole je spojení závěru s pouzdrem závěru vyřešeno pomocí vnější součástky přidržívané v příčné drážce odpruženým záchytem a sloužící zároveň i jako hledí. Vnější vzhledem se pistole podobá modelu Browning 1910, avšak konstrukčně je jiná. Jak starý, tak nový model pistolí Melior nemají s výjimkou jednotlivých modifikací odnímatelnou hlaveň.

„Chceme-li pistoli rozebrat, musíme tuto součástku, která je zároveň hledím pistole, uvolnit. Prostě na hledí zatlačíme a vysuneme ji směrem do strany. Teprve poté jsme schopni vyjmout ze zbraně bicí ústrojí a závěr svlékneme z těla zbraně směrem vpřed, hlaveň je uchycena napevno. Tím je dokončena vlastně celá základní rozborka. Vratná pružina zůstává v závěru a je vepředu jištěna maticí,“ vysvětluje Aleš Chudoba z prodejny Zbraně Liberec funkci této konstrukčně velmi zajímavé malé zbraně. Asi jen těžko bychom hledali podobnou zbraň s tímto neobvyklým „take-down“ systémem.

Druhým charakteristickým rysem je zpětná vratná pružina. Objímka na její zadní části dosedá do vybrání uvnitř závěru s cílem držet ji na místě, zatímco na předku ji drží šroubovací pojistka. Zadní objímka slouží také ke krytí vratné pružiny ve výhozním okénku a brání vniknutí různých nečistot. Vratnou pružinu s podobnou funkcí až na přední uspořádání

lze nalézt rovněž u modelů 2, 4, 5 a 7 pistolí Walther.

Manuální odpružená pojistka se nachází vlevo na těle pistole nahoře hned za lučíkem a těsně pod závěrem.

MELIOR TYP II

Pistole Melior, kterou si u Aleše Chudoby se zájmem prohlížíme, má na levé straně závěru dvouřádkový nápis. V prvním řádku MELIOR, v druhém BREVETS – 259178 – 265491 – LIÈGE - BELGIUM. Na pravé straně je sériové číslo zbraně. Brevets je zřejmě patent, jímž pistole disponuje, ovšem zjistit, o čem přesně se jedná, hledáním v evropském patentovém úřadu prý nepřinese nic, jak jsme se dozvěděli.

Podle získaných informací a souhlasných vnějších znaků jde ale s největší pravděpodobností o Melior New Model Typ II. Aleš Chudoba jen pokrčí rameny a přizná, že netuší. S touto pistolí se setkal poprvé v životě, a proto se mu okamžitě zalíbila. Řekl si, že ji tedy musí mít, a má ji, ačkoliv k ničemu jinému než k zaujmutí čestného místa ve sbírce zajímavých zbraní se dnes již nehodí. Ale protože i nás tahle pistolka zaujala, zkusili jsme se o ní dozvědět něco víc.

Mezi novým modelem Melior I a Melior II je největší rozdíl v lepší rukojeti umožňující bezpečnější úchop a také v jemnějším oblouku mezi rukojetí a závěrem, ačkoliv vzhledem k různým modifikacím to poslední nemusí vždy platit. Vratná pružina u typu II má stejnou funkci a spojení závěru s pouzdrem závěru

je rovněž stejné. Střenky jsou vyrobeny zřejmě z rohoviny, v horní části je v zakřiveném oválu nápis MELIOR a pod ním monogram z písmen TR nebo také případně RT, protože písmena jsou do sebe zaklesnuta. Co znamenají, se nám zjistit nepodařilo, ale o osobní monogram určitě nepůjde vzhledem k tomu, že se vyskytují na každé pistoli tohoto typu.

NEJPRVE JAKO JIEFFECO

Identické pistole Melior se také objevovaly se značením PISTOLET AUTOMATIQUE JIEFFECO DEPOSE, BREVETS – 29178 – 265491 – LIEGE - BELGIUM anebo, jak uvádí další zdroje, pod označením MRE. LIEGEOISIE D'ARMES Á FEU, BREVETS – 29178 – 265491 – LIEGE – BELGIUM.

Jieffeco je označení pro zvláště vypadající pistoli v rážích 7,65 a 6,35 mm, s níž v oblasti samonabíjecích zbraní firma Robar et Cie v roce 1907 začala. Zbraň je spojena se jménem H. Rosiera, který na ni získal patent o rok později a také s firmou Jannsen Fils & Cie, což se promítlo v prvním písmeni celkově poněkud kuriózního názvu zbraně. Poté, co byla zbraň v roce 1911 uvedena na trh v ráži 7,65 mm, v roce 1912 jej následoval téměř totožný model pistole v ráži 6,35 mm. Oba modely byly označeny jako „Pistolet automatique Jieffeco Déposé Brevet SGD patent“ a následovalo jeho číslo. SGD znamená „bez záruky vlády“ a s patentem asi nebylo vše úplně jasné. Výroba Rosierova modelu Jieffeco byla ukončena

v roce 1914, ovšem roku 1921 se na trhu objevila zbraň pod stejným označením. Ve skutečnosti šlo ale o nový model pistole Melior ráže 6,35 mm, jenž se krátce prodával pod názvem Jieffeco.

Na závěru některých pistolí se také můžeme setkat s nápisem „Automatic Pistol Jieffeco Made in LiegeBelgie Brevets 259178 – 265491 Davis – Warner Arms Corporation NY“. Jednalo se o verzi pistole Melior určenou pouze pro export. To se ale jen firma D-W. A. C. snažila využít dobré pověsti, které se Jieffeco těšilo ve Spojených státech před první světovou válkou. Firma v roce 1920 ukončila svou veškerou činnost a „Jieffeco“ byla stažena z trhu.

Modely Melior typ III a IV mají některé vnější i vnitřní konstrukční změny, ale v zásadě vycházejí ze dvou předchozích typů.

STŘÍLÍ VÝŠ, NEŽ KAM SE MÍŘÍ

Celý systém funguje bez problému a výstřel je tak měkouchý, že vzbuzuje pocit, jako když jde o střelbu z dětské kapslíkovky. V tomto ohledu

úplná paráda. Stejně bezproblémové je i vyhazování vystřelených nábojnic.

„Ovšem pokud jde o přesnost pistole,“ podotýká Aleš Chudoba, „musíte při střelbě na 15 metrů, jak jsem to testoval já, střílet na spodní stranu terče, abyste se dostali na střed. Pistole střílí prostě na tuto vzdálenost zhruba o 30 centimetrů výš, než kam střelec míří. Na tuto ráží je to vzdálenost poněkud velká, ale hlavně si myslím, že je to úplně jedno. Člověka bychom určitě zasáhli, ale upřímně řečeno a z principiálního hlediska vzato, nechtěl bych se dneska s takovouto zbraní bránit. Ne snad z důvodu, že bych nevěřil její malé účinnosti – nějakou samozřejmě má – nýbrž proto, že tyto malé šest pětaticítky jsou háklivé na spolehlivost. Málokterá je tak spolehlivá, jak jsme u současných zbraní zvyklí. Zbraně vyráběné v době před sto lety prostě měly zákonitě nějaké své mouchy. A po zkušenostech, které s touto ráží mám, se každou chvíli stane, že se zbraň zasekne. V tomto případě se z 15 ran zasekla pouze jedenkrát. Ovšem testovat to ve chvíli, kdy vám jde třeba o život, by bylo asi špatné, že?“ ■

Pistole má na obou stranách na střenkách nápis Melior v prohnutém oválu a pod ním v kruhu iniciály v podobě zaklesnutého písmene T do R

Ústí hlavně s pojistkou vratné pružiny

Druhý typ Melioru se liší od prvního typu pažbičkou a mírnějším obloukem v přechodu jejího spojení vzadu s tělem zbraně. Mechanická pojistka je umístěna těsně pod závěrem nad lučikem.

Vzdor svým malým rozměrům se pistole dobře drží i ve větší dlani

Melior v ráží 6,35 mm je prcek menší téměř než dlaň. Podle vyraženého nápisu na závěru používá licencovaný patent Brevets a jde podle některých charakteristických vnějších znaků o takzvaný druhý typ nového modelu

„Náš“ Melior Type II nemá na rozdíl od Type I vzadu na závěru výstražník, ohlašující napnutý bicí mechanismus. Do úzkého hledí se taktak vejde muška a míření trochu trvá...

